

20. Andragende fra Bestyrelsen for „Socialdemokratisk Forbund“ ved C. Hørdum om, at der maa blive anordnet et tilstrækkelig betryggende Eftersyn af de offentlige Kasser, der ere betroede til Statens og Kommunens Embedsmænds Varetagt. (Indbragt den 23de Februar 1882 ved Folkethingsmanden for Ribe Amts 3die Valgkreds, Buxf.).

Andragendet er saalydende:

„Deltagerne i det af „Socialdemokratisk Forbund“ indvarslede offentlige Møde den 8de December f. A., blandt hvilke var et større Antal skatteyndende Borgere, vedtog at bemyndige undertegnede Bestyrelse til at indgaa for det høje Folkething med følgende ærbødige Andragende:

1) Da det forekommer os, at saavel den af Udvalget i Københavns Borgerrepræsentation afgivne Betænkning om Borgmester Jørgens og fhv. Borgmester Schlegels Forhold til fhv. Økonomi- forvalter Christensens Sag, som ogsaa de nævnte Borgmestres baade skriftlige og mundtlige Erklæ- ringer, synes lidet tilfredsstillende, og da der ikke, fra Københavns Magistrats Side er givet bestemt Tilfagn om betryggende Foranstaltninger paa Administrationens Omraade, der frem- byde tilstrækkelig Garanti for, at Forbrydelser, som den af omnævnte Christensen forvøede, ikke i Fremtiden ville kunne finde Sted, ligesom den Københavns Kommune paalagte Erstatningspligt fore- kommer os at være en meget utilfredsstillende Afgjørelse af den her omtalte Sag;

2) Da den Kjendsgjerning, at offentlig fremkomne Meddelelser om formentlig begaaede Misligheder under Birkedommerembedet i Københavns søndre Birk, Meddelelser, der fremkom i Forbindelse med og i Anledning af Rancelliraad Eberlins Afstedigelse som Birkedommer i det nævnte Embede, endnu ikke ere tilbageviste, efter vor Anskuelse umulig kan bringes i god Forstaaelse og Overensstemmelse med den Dr. Rancelliraad Eberlin senere indrømmede Afsted i Naade og med Penston, saa tillade vi os herved, i Genhold til det Fremførte, at henvende det ærbødige Andra- gende til det høje Folkething, at det, dels paa Grund af de her nævnte Tilfælde, dels for at fore- bygge lignende Misbrug i Fremtiden af Regjeringens og Landets Tillid, vil opfordre vedkommende Ministre til at anordne et tilstrækkelig betryggende Eftersyn af de offentlige Kasser, der ere betroede til Statens og Kommunens Embedsmænds Varetagt.“

Ødet Udvalget gaar ud fra, at Regjeringen og Rigsdagen vil have Opmærksomheden henvendt paa, hvorvidt den bestaaende Lovgivning angaaende Kasseeftersyn er betryggende, gjør man ingen Indstilling.

21. Andragende fra Niels Nielsen Møller i Hjortsvang Mølle om Hjælp til fri Proces til Appel af et Skifte. (Indbragt den 23de Februar 1882 ved Folkethingsmanden for Veile Amts 4de Valgkreds, S. Jørgensen.)

I 1852 oprettedes mellem Kammerraad J. Hansen af Bøgelund, Telling Sogn, og hans Hustru, Maren Hansen, født Møller, der var Andragerens Tante, et gjensidigt Testamente, hvorved den Længstlevende under Forudsætning af, at Ugteskabet ikke velsignedes med Livsarvinger, indfattes til uindskrænket Gneccier af det hele Bo med Ret til frit at træffe testamentariske Dispositioner med Hensyn til den Del af Boets Masse, hvorover der ikke allerede var disponeret ved det gjensidige Testamente. Men „skalbe den Længstlevende“ — hed det videre — „afgaa ved Døden i ugift Stand og uden at have oprettet nogen testamentarisk Disposition eller Bestemmelse, da tilfalder Alt, hvad den maatte efterlade sig, paa efternævnte Undtagelser nær, vores fælles Arvinger, nemlig den ene Halvdel Mandens og den anden Halvdel Konens Slægtninge, til Deling efter Loven og saaledes, at Arven anses som falden for begges Slægtninge paa den Tid, det sidste Dødsfald foregaar. Dog skal uafhængig af, om den Længstlevende opretter Testamente eller ei, ved dennes dødelige Afgang forlods og uden Afkortning i den Arv, som den af Boets øvrige Masse kan tilkomme, udbetales til følgende af vore mest trangende Slægtninge, nemlig Niels Nielsen Møller, for Tiden i Bønge, Ny- kirke Sogn, Veile Amt, og Claus Peder Clausen, Søn af Skipper Jørgen Clausen i Marstal paa Vær, hver 1,000 Rdl., nævner Et Tusinde Rigsdaler.“ Dernæst bestemtes, at der ligeledes forlods af Boet skulde udredes et Pegat paa 2,000 Rdl., hvoraf Renten hver 11te December Termin af Sognepræsten i Telling i Forening med Herredets Provst skulde tildeles værdige Trængende udenfor det almindelige Fattigvæsen i Telling og Houer Sogne.